

అధికారి

12

అంపశయ్య నవీన్

అతడో పెద్ద అధికారి

దేశంలో శాంతిభద్రతల్ని కాపాడటం అతని బాధ్యత అనీ, ఆయన ప్రజలకు సేవకుడని యేలినవారు చెబుతుంటారు.

కానీ ఆ అధికారికి మాత్రం తన బాధ్యత ఎప్పుడూ గుర్తురాదు. తనో పెద్ద అధికారిననీ, ప్రజల మీద అధికారం చెలాయించడం కోసమే తనను యేలినవారు నియమించారని అతడునుకుంటారు.

అతనిది చాలా పెద్ద విగ్రహం

ఎర్రగా కమిలిన మొఖం... అతని కళ్ళు కూడా ఎప్పుడూ ఎర్రగానే ఉంటాయి. గుబురు మీసాలతో అతని మొఖం చాలా భయంకరంగా కనిపిస్తూ ఉంటుంది.

అతని చేతిలో ఎప్పుడూ ఒక లాఠీ ఉంటుంది.

ఆ లాఠీని ఎప్పుడూ అటూ ఇటూ తిప్పుతూ అతని అధికారమంతా ఆ లాఠీలోనే ఉందన్నట్టుగా కనిపిస్తాడు. ఎంత గుండె నిబ్బరమన్న మనిషైనా అతన్ని మొదటిసారి చూసినప్పుడు కంగుతింటారు.

అతడు రోజూ రాజుగారు వేసుకొనే చాలా ఖరీదైన దుస్తుల్ని ధరించి, ఏలినవారిచ్చిన భారీ వాహనంలో

పైకూలు

పి. మోహన్ రాం ప్రసాద్

పిట్టపాటకి

గొంతులు కలిపాయి

పూలతోటలు.

కోకిలపాట

వసంతమూ వచ్చింది

వినడానికి

ఆకులచెట్టు

నీడని కురుస్తోంది

తడుస్తూ నేను.

పొద్దుకూకింది

చెట్లనిండ పక్షులే

ఎన్ని కబుర్లే!

ఒక కోకిల

పాట పారేసుకుంది

కొమ్ముండుకుంది.

‘రాజు వెడలె రవితేజములరగ’ అనిపించేట్టుగా తన సామ్రాజ్యంలో ప్రవేశిస్తాడు. అతడు నములుతున్న జర్నలిస్టు వాసన అతని సామ్రాజ్యమంతా వ్యాపిస్తుంది. కొందరికైతే ఆ వాసన వల్ల తల గిరున తిరుగుతున్నట్టనిపిస్తుంది.

అతడు తన సామ్రాజ్యంలో ప్రవేశించగానే అక్కడున్న అతని భటులంతా అటెన్షన్ లో నిల్చిని అతనికి గొప్ప భక్తి ప్రపత్తులతో సెల్యూట్ చేస్తారు. వాళ్ళ సెల్యూట్ ని అతడు పట్టించుకోకుండానే ఏనుగు నడిచినట్టుగా నడుస్తూ తన కోసం ప్రత్యేకంగా నిర్మించబడిన ఎయిర్ కండిషన్ గదిలో ప్రవేశించి అక్కడున్న తన సింహాసనం మీద ఆసీనుడౌతాడు. అతని ముందు చిన్న చిన్న సింహాసనాలు చాలా ఉంటాయి. అధికారి వచ్చి తన సింహాసనం మీద కూర్చోగానే ఖాళీగా ఉన్న ఆ చిన్న సింహాసనాల మీద ఐదారుగురు అతని వందిమాగదులొచ్చి కూర్చుంటారు.

“ఈ రోజు మీరు ధరించిన దుస్తులు అద్భుతంగా ఉన్నాయ”ని ఒక వందిమాగదుడంటే

“నిన్నటి కేసులో మీరిచ్చిన తీర్పు పూర్వం మర్యాదరామన్న ఇచ్చిన తీర్పులకంటే గొప్పదిగా ఉంద”ని మరో వందిమాగదుడంటాడు.

“త్యరలోనే మీకు ఈ రాజయోగం నుండి మహారాజయోగం పట్టబోతున్నద”ని ఒక వందిమాగదుడంటే “తల్చుకుంటే మీరు చక్రవర్తి కాగలరని” ఇంకో వందిమాగదుడంటాడు.

అధికారి వాళ్ళందరివేపు ‘భేష్’ అన్నట్టుగా చూస్తూ గలగలా గుబురు మీసాల్లోంచి నవ్వుతాడు.

అతడొచ్చి సింహాసనం మీద కూర్చోగానే రిమోట్ కంట్రోల్ తో గోడకు అమర్చబడిన బిగ్ టీవీని వెలిగిస్తాడు. దాంట్లో భారతదేశానికి, పాకిస్తాన్ కు మధ్యన జరుగుతున్న క్రికెట్ మ్యాచ్ ప్రత్యక్ష ప్రసారం వస్తుంటుంది.

“ఈ రోజు మన సచిన్ టెండూల్కర్ సెంచరీ చేసి పారేస్తాడు. మనం గెలుస్తాం”. అంటాడు అధికారి.

“అయ్యోసార్! మీరు తెలీదా... సచిన్ ఇంతకు ముందే అవుటయ్యిండు” అంటాడు వందిమాగదుల్లో ఒకడైన లింగం.

‘ఈజిప్ట్? చాలా బ్యాడ్ న్యూస్ కన్వేచేసినావు లింగం! నేను ఇంటి నుండి వచ్చేటప్పుడు సచిన్ చాలా బాగా ఆడుతున్నాడే...”

“అవును సార్... కానీ ఇప్పుడే ఆఫ్రిది వేసిన బంతికి ఎల్.బి.డబ్ల్యు. అయ్యాడని ఎంపైర్ ఫింగర్ లేపాడు సార్..... సచిన్ కు చాలా అన్యాయం జరిగింది సార్. బంతి బ్యాట్ కు తగిలకే

ప్యాడ్ కు తగిలింది. బ్యాట్ తోటే అదానని సచిన్ ఎంపైర్ కు బ్యాట్ చూపించినా ఔట్ చేసిండు” అంటాడు లింగం.

“సచిన్ కు ఎప్పుడూ ఇలాగే జరుగుతుంటుంది.... ఛీ ఛీ! నా మూడంతా పాడైపోయింది” అంటాడు అధికారి టీ.వీ. వైపే చూస్తూ.

“ఇప్పటికీ మనకు గెల్చే ఛాన్సుంది సార్! “ద్రవిడ్ - ది‘వాల’ చాలా బాగా ఆడుతున్నాడు” అంటాడు మరో వందిమాగదుడు - అతని పేరు జగన్.

“ద్రవిడ్ బాగానే ఆడాడు. కాని అతడు ఫినిషింగ్ చెయ్యడు. అది ఆడి సడెన్ గా టైబ్రెపోతాడు... సచిన్ ఈజ్ సచిన్.... మనిండియా గెలవటమంటూ జరిగితే అది సచిన్ కారణంగానే జరుగుతుంది...., ఏమంటావు జగన్!” అంటాడు అధికారి.

“నిజమే సార్... మీరన్నది కరెక్ట్ సార్! సచిన్ లేకపోతే ఇండియన్ టీమ్ లేదు” అంటాడు జగన్.

ఇంతలో అధికారి ముందున్న మొబైల్ మోగుతుంది.

“హల్లో సుధాకర్ ! ఇప్పుడే సచిన్ అవుటయ్యాడు. నేను చాలా బ్యాడ్ మూడ్ లో ఉన్నాను. నీతో మాట్లాడలేను. ఫోన్ పెట్టేయ్” అంటాడు అధికారి.

“ఉండండుండండి ఫోన్ పెట్టేయ్యకండి. మీతో ఒక ముఖ్య విషయం మాట్లాడాలి!” అంటాడు సుధాకర్.

“ముఖ్యమైన విషయం మాట్లాడే మూడ్ లేదని చెప్పానా? ఫోన్ పెట్టేయ్” అంటూ మొబైల్ ని తన ముందున్న బేబుల్ మీదకు విసిరేస్తాడు.

మొబైల్ మళ్ళీ మోగుతుంది. దాన్ని అందుకున్న అధికారి “ఫోన్ పెట్టేయ్యమని చెప్పానా? వినిపించలేదా?” గర్జించినట్టుగా ఆరుస్తాడు అధికారి.

“నిన్న మీకో కేసు గురించి చెప్పాను” అంటాడు సుధాకర్.

“యేం కేసు! ఆ మొగుడు పెళ్ళాల కేసేనా?”

“అవును సార్! పాపం మొగుడు..... వాని పేరు హనుమంతు.... హనుమంతుణ్ణి బంధించారట”

“రోజూ పీకలదాకా తాగొచ్చి పెళ్ళాన్ని కొద్దుంటే బంధించక ముద్దుపెట్టుకొమ్ముంటావా?”

“వాడసలు తాగనే తాగడు సార్. అదే వాన్ని కొద్దంది. దానికి ఇంకోడితో సంబంధం ఉంది.... అది దాని మొగుడికి తెలిసిపోయిందని వాన్ని బ్లాక్ మెయిల్ చేయ్యడం కోసం వాని మీద

కంప్లెయింటిచ్చింది.

హనుమంతు గాడొట్టి సత్తెకాలపు మనిషి. వాడిని వదిలి పెట్టండి సార్. నేను జడ్.పి.టి.సి. ఎలక్షన్తోటి బిజీగున్ను. నా క్యాండిడేట్ని గెలిపించుకోకపోతే పార్టీలో నా పరువుపోతది. హనుమంతుగాడు నాకు రైట్ హ్యాండ్ లాంటి వాడు. ఎక్కడికి పొమ్మంటే అక్కడికి పోతడు.”

“నీ క్యాండిడేట్ గెలవకపోవడమేమిటి? ఓ రెండు కోట్లు కుమ్మరిస్తే నీ క్యాండిడేట్ చచ్చినట్లు గెలుస్తాడు. రెండు కోట్లు నీకోలెక్కా?” అంటాడు అధికారి.

“అది సరేగాని హనుమంతును వదిలెయ్. మిగతా విషయాలు నేనొచ్చిన తర్వాత మాట్లాడుకుందాం”

“నువ్వు చెప్పినంక వదిలెయ్యనా? నువ్వొచ్చి కలుస్తనంటున్నవు..... ఎప్పుడు కలుస్తవు?”

“నీరుణం ఉంచుకోను..... వీలైతే ఇప్పుడేవస్త వానైతే వదిలెయ్”.

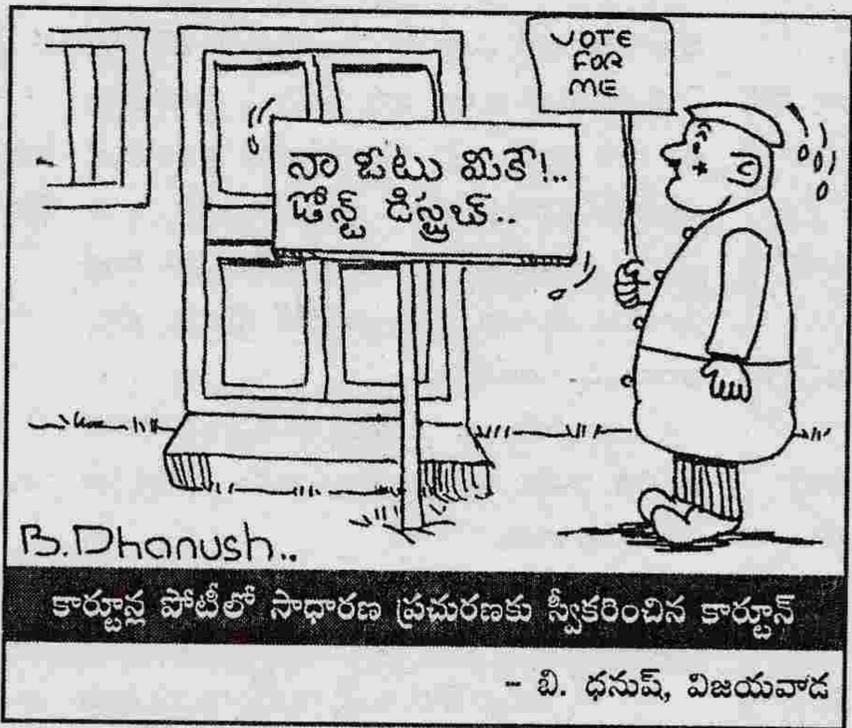
అతడు ఫోన్ పెట్టెయ్యగానే ద్రవిడ్ బెటవుతాడు. “నేను చెప్పానా? ద్రవిడ్ ఆడి ఆడి, డి ఫెండ్ చేసి చేసి చివరకో పిచ్చి బాల్ కు అవుతువుతాడని... ఛీ ఛీ! నా మూడ్ మల్ల పాడైంది” అంటాడు అధికారి.

అధికారి కూర్చున్న గది బయట చాలామంది స్త్రీలు, పురుషులు నిల్చొని అధికారి ఎప్పుడు పిలుస్తాడా అని ఎదురు చూస్తుంటారు. వాళ్లలో కొందరు స్త్రీలు తలలు బాదుకుంటూ పెద్దగా యేడుస్తారు. “నోర్మ్యుండం”టూ అక్కడున్న భటులు వాళ్ళను కోప్పుడుతుంటారు. వాళ్లలో ఎక్కువ మంది మొగుడు పెళ్ళాల కోట్లాటలకు సంబంధించిన వాళ్ళే ఉంటారు. కాస్సేపు మొబైల్లో మాట్లాడుతూ కాస్సేప్ టీ.వీ.లో క్రికెట్ మ్యాచ్ చూస్తూ, కాస్సేపు తన ముందు కూర్చున్న వందిమాగదులతో మాట్లాడుతూ గడుపుతున్న అధికారికి బయట అతని పిలుపుకోసం ఎదురుచూస్తూ నిల్చున్న వాళ్ళ యేడుపులు వినిపించవు.

అధికారి యేమూడులో ఉన్నాడో గమనిస్తున్న ఓ భటుడొచ్చి

“మిమ్మల్ని నిన్న మీ దగ్గరకొచ్చి మొగని మీద కంప్లెయింటిచ్చి నామె కలుస్తదటసార్! పంపించమంటారా?” అంటాడు.

“యేది... టీ.బీ. పేషెంట్లా సన్నగా

ఉంటుంది. అదేనా?” అంటాడు అధికారి.

“అవును సార్”

“పంపించు”

టీ.బీ. పేషెంట్లా ఉన్న ముప్పయ్యేళ్ళ స్త్రీ లోపలకొస్తుంది. వందిమాగదులందరూ ఆమె వైపు చూస్తారు.

‘యేం సంగతి అంజమ్మా!’ అంటాడు అధికారి.

“యేం సంగతి లేదు సార్! నిన్న మా ఆయన మీరిచ్చిన కాగితాన్ని వాపసు తీసుకుంటగని మా ఆయన్ను విడుదల చెయ్యండ్రని చెప్పడానికొచ్చిన”

‘వాపసు తీసుకుంటావా? నీ బుర్రలో మెదడుందా? పెండుందా? యేమనుకుంటున్నవు నువ్వు? మొగుడు రోజూ తాగొచ్చి కొద్దాండని కంప్లెయింటిస్తవు. మేం వాన్ని తీసుకొచ్చి బొక్కలో పడేసినంక వాపసు తీసుకుంటనంటవా? ఇదేం నీ తాత జాగీరనుకుంటున్నవా? ఫాల్స్ కంప్లెయింటిచ్చినందుకు వాన్ని వదిలేసి నిన్ను లోపల పడేస్త..... యేమనుకుంటున్నవో.....”

“మీ కాలొక్క సారూ! వాడు నిన్ను ఓ పిచ్చికూత కూస్తే కడుపు మసిలింది. ఆ కోపంతోటేగా కాగితం రాపిచ్చి ఇచ్చిన. వాడు తాగినప్పుడు పిచ్చి పిచ్చి మాటలంటుడుగని తాగనప్పుడు మంచిగనే ఉంటాడు సారూ!”

“వాడసలు తాగనే తాగడని మాకు ఎంక్వయిరీలో తెలిసింది. వాడు నిన్ను కొట్టుడు గాడు - నువ్వే వాన్ని కొద్దవని కూడా తెలిసింది. మొగన్ని కొట్టి మొగసాలకెక్కడమంటే ఇదే కావచ్చు!” అని అధికారి అనగానే అక్కడ కూర్చున్న వందిమాగదులంతా పకపకా నవ్వుతారు.

“వాడు రోజూ తాగడుగని అప్పుడప్పుడు తాగుతాడు సారూ! తాగితే వాడు మనిషి కాడు”

“వాడు రోజూ తాగొచ్చి కొద్దవని ఇది వరకు రాసిచ్చినవు. ఇప్పుడేమో అప్పుడప్పుడు తాగుతడంటున్నవు. అబద్ధం చెప్పినందుకు నిన్నిప్పుడే లోపలేస్తున్న... అరేయో! చంద్రయ్యా! దీన్ని తీసుపోయి.....”

“వద్దు సారో మీ కాలొక్కసారో... గా వకీలు గట్ల రాయమంటే రాసిచ్చిన సారో..... నన్ను లోపలేయకుండ్ర సారో.....” అంటూ ఆమె లబోదిబోమంటూ తలబాదుకుంటుంది.

“యేయ్ బక్కదానా! ఇక్కడ పెద్ద సీన్ చేయ్యకు. బయటకు నడువు...” అంటాడు అధికారి.

అధికారి దృష్టి టీవీ మీదకు మళ్ళుతుంది.

“అరే... లక్ష్మన్ కూడా అవుటయ్యిండు!”

వెరీ వెరీ బ్యాడ్!” అంటాడు అధికారి.

భటుడు చంద్రయ్య వచ్చి నిల్చొగానే “దీన్ని లోపల పడెయ్యరా చంద్రయ్యా! పరిస్థితి చూస్తే ఈ రోజు మనం ఓడిపోయేట్టే ఉంది” అంటాడు అధికారి బోల్డు బాధ పడిపోతున్నట్లుగా నటిస్తూ...

అంజమ్మ “నన్ను లోపలేయ్యెద్దు దొరో! నీ కాలొక్కదొరో!” అంటూ పెద్దపెట్టున యేడుస్తుంది.

“యేమే అంజమ్మా! నాతోటి కాసేపు బయటకురా!” అంటాడు వందిమాగదుల్లో ఒకడైన లింగం.

అంజమ్మ, లింగం బయటకు వెళ్తారు.

లింగం అంజమ్మతో యేదో చెబుతాడు.

అంజమ్మ నువ్వు చెప్పినట్లు వింటానని తలూపుతుంది.

లింగం అధికారి కూర్చున్న గదిలోకొస్తాడు.

“అంజమ్మను కంప్లెయింట్ విత్ డ్రా చేయించుకోనివ్వండి సార్!” అంటాడు.

‘ఎంత?’ అన్నట్లుగా చూస్తాడు.

‘పది’ అన్నట్లుగా పదివేళ్ళను చూపిస్తాడు

లింగం

‘నీ భారమేనా?’ అన్నట్లుగా సైగచేస్తాడు

అధికారి

‘కంప్లెయింట్ విత్ డ్రా చేసుకుంటున్నట్లు రాయించినవా?’ అంటాడు అధికారి

ఇగో.. రాయించిన అంటూ ఓ కాగితాన్ని

లింగం అధికారి చేతిలోపెట్టాడు.

‘నీ మొగన్ని వదిలిపెట్టున్నం. వాన్ని వదిలి పెట్టి నిన్ను లోపలేసేదండ్ర. మా లింగం చెబుతున్నడని వదిలేస్తున్న పో’ అంటాడు అధికారి.

మొబైల్ మళ్ళీ మోగుతుంది.
 “యేయ్ సుధాకర్! నీకేం పన్నేదా? ఫోన్ చేసి చంపుతున్నవు... నన్ను క్రికెట్ మ్యాచ్ చూడనివ్వవా?”

“చూస్తే చూసినవుగని, మావోన్ని వదిలేసినవా?”

“వదిలేస్తే లేవోయ్..... నువ్వొచ్చి కలుస్తానన్నవు గద...”

“నీ రుణం ఉంచుకోనని చెప్పినగద”
 “చెప్పాడుగాదు... చేతలు గావాలే”

“ఓ పదిస్తంగని వాన్ని వదిలేయ్”
 “పదా? దానమిస్తున్నవా?”

“వాడు పేదోడు పదితో వదిలేయ్
 ఉన్నోడెవడైనా దొరకడా?”

అప్పుడెక్కువిప్పిస్తాలే”
 “మీ వోన్ని గెలిపించుకునేటండుకైతే కోట్లు ఖర్చుపెడవు గని మా దగ్గర్నే పొదుపు జేస్తవు”

అంటూ అధికారి ఫోన్ పెట్టేసి
 “యేమైంది?”

అంటూ టీవీకేసి చూస్తాడు.
 “పరవాలేదు సార్! మనోళ్ళు గెలుస్తారు”

అంటాడు వందిమాగదుల్లో ఒకడైన జగన్.
 కాస్సేపట్లోనే లోపలున్న అంజమ్మ భర్త

హనుమంతు బయటకొస్తాడు. భార్యను చూస్తాడు.
 “గవానితోటి ఎందుకు తిరుగుతున్నవే

అన్నందుకు నన్ను జైళ్ళబెట్టి కొట్టిపిస్తావనె

దొంగముందా! మల్ల నీ మొఖంజూస్తే తల్లితోటి పాపంజేసినంత ఒట్టు. ఇప్పట్నొచ్చి నీ దారి నీది.. నా దారి నాది... పో.. నా కంటికి కనబడకు” అంటాడు. హనుమంతు.

“తప్పయింది లేవయ్య మొగడా! గంత మాటెందుకంటవు..... ఇంటికి పోదాం పా!”

అంటుంది అంజమ్మ.
 “యే రైలు కిందన్న పడిచస్తగాని నీతోటి ఇంటికి రాను. అది నా ఇల్లు కాదు. నువ్వు నా పెండ్లానివి గాదు.”

“నవ్వు గట్లంటే మన పోరగాండ్ల గతేంగావాలే”

“ఎవ్వని పోరగాండ్లే! గా పోరగాండ్లు నాకు వుట్టలేదని నువ్వే అంటివి గదనే. వాళ్ళను ఎవ్వనితోటిగన్నవో వాని దగ్గరికే పో” అంటూ హనుమంతు బయటకొస్తాడు.”

అక్కడున్న వాళ్ళంతా వాళ్ళకేసి ‘ఇదంతా వీళ్ళకు మామూలే’ అన్నట్టుగా చూస్తుంటారు.

హనుమంతు బయటకు రాగానే అతనికి అప్పుడే జీపు దిగి వస్తున్న సుధాకర్ కనిపిస్తాడు.

“యేంరా హనుమంతరా! వదిలిపెట్టింద్రా?” అంటాడు సుధాకర్.

“అయ్యా! వదిలిపెట్టింద్రు” అంటాడు హనుమంతు చేతులు జోడించి.

“వట్టి గనే వదిలిపెట్టింద్ర ను కంటున్నవార... నేను ఫోన్ జేసి చేప్తే వదిలిపెట్టింద్రు”

“మీరుణం ఈ జన్మలో తీర్చుకోలేనుసార్”
 “తీర్చుకోలేను గాదు. తీర్చుకోవాలే.. ఈ జన్మలోనే తీర్చుకోవాలే... ఇంటికి పోగానే ఓ పదివేలు తయారు చెయ్యి”.

“వదిలేలా? “నోరు తెరుస్తాడు హనుమంతు.

“అవును పదివేలే. లేకపోతే ఈ పాటికి నీ మీద వార్నిషీటు దాఖలయ్యేది. నిన్ను జైలుకు పంపెటోళ్ళు”

“గా రంకుమండ నా మీద దొంగమాటలు చెప్పినందుకు గింత పనయ్యిందా? నాకో రెండు పాలిచ్చే ఆవులున్నయి... వాటిని అమ్మి గాపైసలు తెచ్చిస్తలేండి”.

“గట్లన్నవు బాగుంది”. అంటాడు సుధాకర్. హనుమంతు సుధాకర్కు దండం పెట్టి అక్కడ్నుంచి వెళ్ళిపోతాడు.

అంజమ్మను లోపలున్న లింగం చూస్తాడు. లింగం బయటకొచ్చి అంజమ్మను కూడా బయటకు రమ్మంటాడు.

“అంజమ్మా! రేపటోర్కకు ఓ పదివేలు తయారు జెయ్యాలే” అంటాడు లింగం.

“పదివేలా? ఎందుకు?”

“ఇంతకు ముందు చెప్పింది అర్థం కాలేదానె. ఫాల్స్ కంపైంటిచ్చినవని దొర నీ మీద కేసు పెట్టి జైలుకు పంపించేటోడు. నేనే ఆపిన. గా పది వేలు ఎప్పుడిస్తవో చెప్పు”

“వట్టి పుణ్యానికి పదివేలా? ఎక్కడ్నుంచి తెచ్చియ్యమంటవు”

“ఇల్లు కుద్దుబెట్టు... లేకపోతే నీకు జీవాలున్నయిగద. వాటిని అమ్ము. రేపటోర్క పైసలు తయారు చెయ్యకపోతే నువ్వు జైలుకు పోవుడు ఖాయం.”

“జైలు పాదుబడ... నేనెందుకు జైలుకు పోత. ఎట్లనన్న జేసి తయారు జేస్తలే”

“గట్లన్నవు బావుంది.”

అంజమ్మ లింగాన్ని తిట్టుకుంటూ అక్కడ నుంచి వెళ్ళిపోతుంది.

లింగం అధికారి దగ్గరకొస్తాడు.

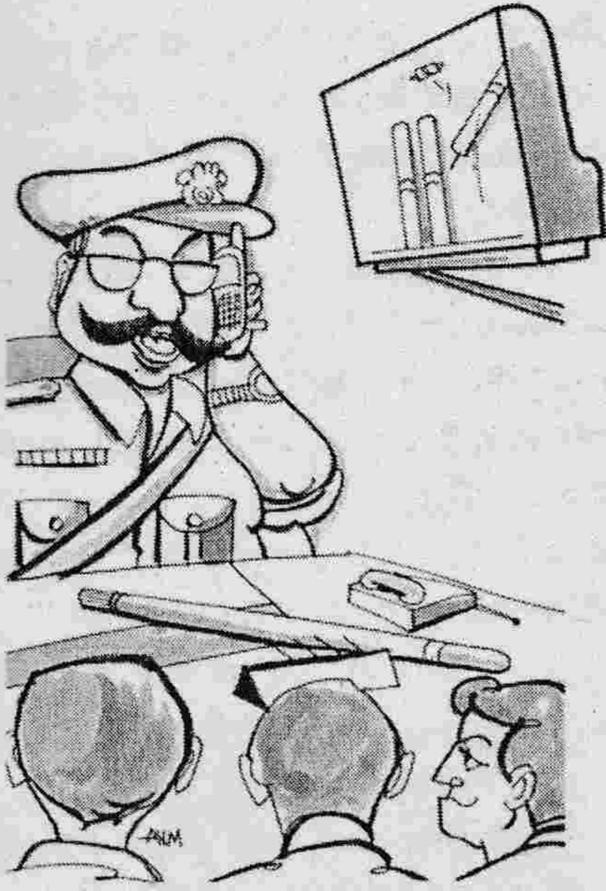
అధికారి కాసేపు క్రికెట్ మ్యాచ్ చూస్తూ... కాస్సేపు మొబైల్లో మాట్లాడుతూ కాసేపు వందిమాగదులతో మాట్లాడుతూ మరో కేసును తీసుకుంటాడు.

ఇద్దరమ్మాయిలు అందంగా, ఆధునికంగా జీన్ ప్యాంట్స్, స్లీవ్లెస్ షర్ట్స్ వేసుకొని అధికారి ముందు నిల్చుంటారు.

చాలా సేపటి వరకు అధికారి వాళ్ళను

“సుస్వరభారతి” సంగీత సాహిత్య అకాడమీవారి సాహిత్య పురస్కారాన్ని ప్రముఖ గాయని ఎస్.పి. శైలజగారి నుండి అందుకుంటున్న కవి ఎన్.వి. రఘువీర ప్రతాప్, మహబూబ్ నగర్.

చూడనట్టే నటిస్తాడు. తర్వాత చూసి “వాటిజ్ యువర్ ప్రాబ్లమ్?” అంటాడు.

“మేం కాలేజికెళ్తోంటే నల్లరు బోయ్స్ రోడ్డు మీదనే క్రికెట్ ఆడుతూ క్రికెట్ బాల్ను కావాలని మా వైపు కొట్టారు. దెబ్బ తగిలి ఇది బాధపడ్డాంటే వాళ్ళేమొ వెలికి నవ్వులు నవ్వడం” ఇద్దరిలో కాస్త పొడవుగా ఉన్న అమ్మాయి చెబుతుంది.

“వాళ్ళను పట్టుకొచ్చి మా ముందే తన్నాలె సార్!” అంటుంది. దెబ్బతిన్న కాస్త పొట్టిగా ఉన్న అమ్మాయి.

“తన్నాలో తన్నొద్దో నిర్ణయించాల్సింది మేం. తన్నాలని చెప్పడానికి నువ్వెవరు... బీ ఇన్ యువర్ లిమిట్స్. నిన్నా క్రికెట్ బాల్తో వాళ్ళు కొట్టారంటావు. ఎక్కడ కొట్టారు? ఎప్పుడు కొట్టారు? కొట్టిన వాళ్ళ పేర్లేమిటి? దెబ్బ ఎక్కడ తగిలింది? వాళ్ళు నిన్ను కొట్టినప్పుడు ఎవరన్నా చూశారా? చూస్తే ఆ సాక్షుల పేర్లేమిటి? ఈ డిటైల్స్ ఇస్తూ కంప్లైంట్ రాసివ్వండి. మేం ఎంక్వయిరీ చేయిస్తాం” అంటాడు అధికారి.

“వాళ్ళ పేర్లు మాకేం తెలుసుసార్... సాక్షులు కూడా ఎవరూ లేరు. మేం చెబుతున్నాం గదా.. వాళ్ళక్కడికి దగ్గర్లోనే ఉన్నారు. మీ వాళ్ళను పంపించి వాళ్ళనిక్కడకు రప్పించి ఎంక్వయిరీ చేయించి నాల్గు తన్నండి. మేం వెళ్ళిపోతాం” అంటుంది పొడగాటి అమ్మాయి.

“వెళ్ళిపోతారా? నా ఈ రాజ్యంలో ప్రవేశించాక వెళ్ళిపోవడం మీరనుకున్నంత సులభం కాదు. మిమ్మల్నెవరో కొట్టారంటున్నారు. ఆ కొట్టిన వాళ్ళెవరో, వాళ్ళ పేర్లేమిటి తెలవదంటున్నారు.

సాక్షులెవరూ లేరంటున్నారు. వాళ్ళను పిలిపించి తన్నమంటున్నారు. ఇదేమన్న విల్లలాట అనుకుంటున్నారా? ఫాల్స్ కంప్లైంటిచ్చినందుకు మొదలు మీ మీద యాక్షన్ తీసుకోవాలి. వాళ్ళంతా కనిపించేలా డ్రెస్ చేసుకొని వయ్యారాలు వాలకపోస్తూ రోడ్లమీద తిరుగుతోంటే వెయిగపోరగాళ్ళు ఊరుకుంటారనుకుంటారనుకున్నారా? క్రికెట్ బాల్తో ఎక్కడ కొట్టాలో అక్కడే కొట్టారు”

“వాటిజ్ దిస్? మీరింత ఇర్రెస్పాన్సిబుల్ గా మాట్లాడుతున్నారు. మా ఇష్టమొచ్చినట్లుగా డ్రెస్ చేసుకునే హక్కు మాకుంది”.

“మీ ఇష్టమొచ్చినట్లుగా డ్రెస్ చేసుకొనే హక్కు మీకున్నట్టే వాళ్ళకిష్టమొచ్చినట్లుగా ఆడుకునే హక్కు వాళ్ళకుంటుంది.”

“అయితే వాళ్ళమీద మీరేం యాక్షన్ తీసుకోనంటారు? అంతేనా?”

“యాక్షన్ తీసుకుంటాను. ఎందుకు తీసుకోను. నేను చెప్పినట్లుగా కంప్లైంట్ రాసివ్వండి.”

“రాసివ్వం... మేం వెళ్ళిపోతున్నాం.” అంటూనే వాళ్ళు వెళ్ళిపోవటానికి ప్రయత్నిస్తారు.

“అట్లెట్ల వెళ్ళిపోతారు? రాత్రి మేం ఓ బ్రోతల్ హౌస్ మీద రెయిడ్ చేస్తే మీరిద్దరు దొరికారని మీ మీద కేసుపెట్టి లోపల పడేస్తా” అంటాడు అధికారి.

“ఆC” అంటూ ఆ ఇద్దరమ్మాయిలు నోర్లు తెరుచుకొని అలాగే ఫ్రీజయిపోయినట్లుగా కనిపిస్తారు.

“అమ్మాయిలూ! మీరిద్దరొకసారి నాతో బయటకు రండి” అంటాడు వందిమాగదుల్లో ఒకడైన జగన్”

ఆ ఇద్దరమ్మాయిలు జగన్ తో బయటకు వెళ్తారు.

“చూడండమ్మాయిలు. మీరీ రాజ్యములో కొచ్చి చాలా తప్పుచేశారు. అతడన్నంత పని చేస్తాడు. అతన్ని తక్కువ అంచనా వెయ్యకండి. బ్రోతల్ హౌస్ లో పట్టుబడ్డారని మీ మీద కేసు రిజిస్టర్ చేస్తాడు. మీరిక్కడించి తప్పించుకొని వెళ్ళిపోవడానికొకటే మార్గం” అంటాడు వందిమాగదుడు.

“యేమిటది?”

“అతడి మొఖాన ఓ పది కొట్టండి”

“పదంటే.. పది వందలా?”

“కాదు.. ఈ రోజుల్లో పది వందలకేమొస్తుంది.. పది వేలు”

“పది వేలా? వైగాడ్!” అంటుంది పొడవాటి అమ్మాయి.

“పోనీయేలేవే.. వాడితో ఎందుకు? మనం వాడి దగ్గరకు రావడమే పొరపాటైంది. ఈ రోజే మాడాడీ పాకెట్ మనీ అని పదివేలిచ్చాడు. దీన్ని వాడి

ఉగాది వచ్చింది

ఎం.సి. దాస్

రుచులకు మూలమైన లవణం ఏమంటోంది?
రసజ్ఞులనేని జీవితం ఉప్పులేని కూరలా చప్పగా ఉంటుందని!

నసాశాన్నంటే బుల్లి మిరియం ఏమని కులుకుతోంది?
కరుకుదనం మాటలో వున్నా మేలు కోరే హృదయముండాలని!

లోట్టలేయించే కొత్త చింతపండు ఏమని సెలవిస్తోంది?
జీవన గమనంలోని చింతలను తృణప్రాయంగా తీసెయ్యాలి!

మాధుర్యాన్నందించే మంచి గుడం ఏమని పలుకుతోంది?
తియ్యదనం పెదవికే కాదు మనసుకు కూడా వుండాలని!

వగరుగా వుండే మామిడి పిందె ఏమని సందేశమిస్తోంది?
ముదిరిన తర్వాత ముదిమినివ్వాలని!

పెదవిని విరిపించే వేపపువ్వు ఏమని సంకేతమిస్తోంది?
చేదు అనుభవాలే భవిష్యత్తుకు పూలబాటలేస్తాయని!

మళ్ళీ మళ్ళీ పచ్చే ఉగాది మంచి మనుగడకు కావాలి పునాది!

మొఖాన కొడదాం!” అంటూనే పర్స్ లోంచి పది వెయ్యి రూపాయల నోట్లు తీసి జగన్ చేతిలో పెట్టేస్తుంది దెబ్బతిన్న అమ్మాయి.

“ధ్యాంక్యూ బేబీన్” అంటూ వందిమాగదుడు అక్కడ్నుంచి వెళ్ళిపోతాడు.

ఆ ఇద్దరమ్మాయిలు కూడా వాళ్ళ బైక్ మీద కూర్చోని వెళ్ళిపోతారు.

వందిమాగదుడు విజయగర్వంతో అధికారి కూర్చోన్న ప్రాసాదంలోకి ప్రవేశించి ‘డన్’ అన్నట్లుగా అధికారికేసి చూస్తాడు.

అధికారి వెుబైల్ ఫోన్లో మాట్లాడుతుంటాడు.

‘లంచ్ కు రావాలా? యేం సర్వీ చేస్తావు... జానీ వాకర్ బులెబెల్ ఉందా? వండర్ ఫుల్ ఐదారు కేసులున్నాయి. వాటిని సెటిల్ చేసి వస్తా. మూడో, నాల్గో అవుతుంది. పరవాలేదు కదా!’

“మీరెప్పుడొచ్చినా మా ఇంటి ద్వారాలు మీకోసం తెరచుకునే ఉంటాయి” అంటాడు అవతలి వ్యక్తి. అధికారి ఫోన్ పెట్టేసి “వరేయ్ చంద్రయ్యా” అంటూ గావుకేక పెద్దాడు.

“సార్! అంటూ చంద్రయ్య వచ్చి అటెన్షన్ లో నిల్చుంటాడు.

“ఇక్కడికి దగ్గర్లోనే నల్లరు పోరగాండ్లు క్రికెట్ ఆడుతున్నారట- వాళ్ళను పట్టుకరాపోండి” హుకుం జారీ చేస్తాడు అధికారి.

చంద్రయ్య “అలాగే సార్!” అంటూ బయటకు వెళ్ళిపోతాడు.

అధికారి క్రికెట్ మ్యాచ్ చూస్తూ చాలా ఎక్సైటయిపోతాడు.

“టార్గెట్ దగ్గర పడింది. మనవాళ్ళు గెలిచేటట్టే ఉన్నారు. పాకిస్తాన్ ను ఓడించటమంటే గ్రేట్. వెధవలు ఒక్క పాకిస్తానీ పది మంది భారతీయులకు సమానమని ఫోజు కొద్దుంటారు. మనం వాళ్ళను ఎన్ని సార్లు వీలైతే అన్ని సార్లు ఓడించాలి” అంటాడు అధికారి పెద్ద దేశభక్తుడిలా మారి.

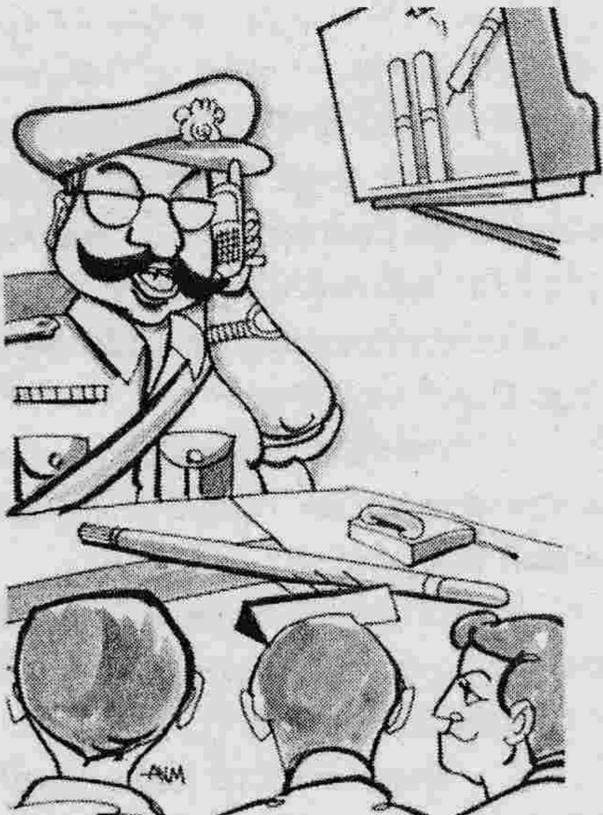
“అవును సార్!” అంటారు వందిమాగదులు

అధికారి సెల్ ఫోన్ మళ్ళీ మోగుతుంది.

“ఎవరు? ధర్మారావా? మీరు నిజంగా ధర్మారావే సార్! చెప్పుండి సార్! వాట్ కెన్ ఐ డు ఫర్ యూ” అంటాడు అధికారి.

“నేను చెప్పిన కేసేం చేశారు?”

“ఆ కేసా? గుర్తొచ్చింది. పెండ్లాం మొగుణ్ణి కొట్టిన కేసే కదా... లాభం లేదు ధర్మారావుగారూ!

మా చట్టాలన్నీ స్త్రీలకు అనుకూలంగా ఉన్నాయి. పెండ్లాం మొగుణ్ణి కొట్టే మేం పెండ్లాన్ని శిక్షించలేం. అయినా నేను ఎలాగో ఈ కేసును పరిష్కరిస్తాను లేండి. మీరేం వరీ కాకుండ్రి.”

“మీరు పరిష్కరించకపోతే ఎవరు పరిష్కరిస్తారైండి. పెండ్లాం మొగుళ్ళ కేసుల్ని పరిష్కరించడంలో మీరు ఎక్స్ పర్ట్స్ కదా.. ఆ పెండ్లానికి చాలా పొగరుంది. దాన్ని మీరైతేనే అణచగలరు”.

“రేపు దాన్ని పిలిపించి ఆ వ్యవహారాలన్నీ సెటిల్ చేస్తాలిండి.” అంటూ అధికారి ఫోన్ కట్ చేస్తాడు.

అధికారి ఫోన్లో మాట్లాడుతున్నప్పుడే చంద్రయ్య నల్లరు కాలేజీ స్టూడెంట్స్ లా కనిపిస్తున్న యువకుల్ని అతని ముందు హాజరు పరుస్తారు. ఆ నల్లరు జీన్స్ ప్యాంట్స్ వేసుకొని టక్ చేసుకున్నారు. వాళ్ళ వయస్సు 20-25 మధ్య ఉండొచ్చు. వాళ్ళ మొఖాల్లో ఆందోళన స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది.

అధికారి వాళ్ళకేసి క్రూరంగా చూస్తాడు.

లేచి నిల్చుంటాడు. అతని భారీ విగ్రహాన్ని, అతని చేతిలో అతడు రుఖిపిస్తున్న లాఠీని చూసి వాళ్ళ గుండెలు దిగజారిపోతాయి.

“యేంరా! మద మెక్కినాదిరా.. చదువుకొమ్మని పంపిస్తే క్రికెట్ ఆడ్తారా. క్రికెట్ బాల్ తో ఆడపిల్లల్ని కొట్టరానిచోట్ల కొడ్తారా... ఇప్పుడు నేను కొడ్తారా... నా లాఠీ దెబ్బలు రుచి చూస్తారా?” అంటూ అధికారి ఆ నల్లరి వైపు వాళ్ళను చంపేస్తానన్నట్లుగా కదుల్తాడు.

“వద్దు సార్ ! మమ్మల్ని కొట్టొద్దు సార్! మేం వాళ్ళని కొట్టాలని కొట్టలేదు సార్! మా శ్రీధర్

గాడు ఓ బలమైన షాట్ కొడై అది వెళ్ళి ఆమెకు తగిలింది సార్. మేం వెంటనే వాళ్ళకు సారి చెప్పినం సార్!” అంటాడు వాళ్ళకోళ్ళ అందరికంటే లావుగా ఉన్న యువకుడు

“కావాలని కొట్టలేదా... నేను మాత్రం ఇప్పుడు కావాలనే కొడ్తారా... ఆడపిల్లలంటే అంత అలు సైపోయాత్రా.. ఆడపిల్లల్ని యేడిపించే మగ పోరగాండ్లను నిర్దాక్షిణ్యంగా శిక్షించమని మాకు పైనుండి ఇన్ స్ట్రక్షన్స్.. మిమ్మల్ని లోపలేసి మా వాళ్ళతో కుమ్మిస్తే తప్ప మీకు బుద్ధిరాదురా..” అంటాడు అధికారి. వాళ్ళపైకి లాఠీని రుఖిపించబోతూ.

“మీరు కాన్సేపాగండి సార్!” అంటాడు. అక్కడ కూర్చున్న వందిమాగదుల్లో ఒకడైన లింగం. అధికారి ఆగిపోతాడు.

“మీరు నాతో రండి” అంటూ ఆ నల్లర్ని తన వెంట తీసుకొని లింగం బయటకెక్కాడు.

“ఇంకా సేవట్లో అతడు మిమ్మల్ని పొట్టుపొట్టుగా కొట్టేస్తాడు. మిమ్మల్ని మీరు కాపాడుకోవడానికొకటే మార్గం”. అంటాడు లింగం.

“అదేమిటో చెప్పండి సార్!” అంటాడు ఆ నల్లరిలో ఒకడు.

“ఓ పది పదెయ్యండ్రి”.

“పదంటే.. పదివేలా?”

“అవును పదివేలతో బతికి బయటపడ్తారు. లేకపోతే మీ వాంటిమీద పదివేల లాఠీ దెబ్బలు పడ్తాయి.”

“వద్దు సార్.. వరేయ్ శ్రీధర్ నీ దగ్గరెంతుందిరా... వరేయ్ హరీష్ నీ దగ్గర...”

నల్లరి పర్సుల్లో ఉన్న డబ్బులు తీసి ఒకచోటికి చేర్చి ఎంతయిందో చూస్తారు. తొమ్మిది వేల ఐదొందలు.

“ఇంతే ఉంది సార్!”

ఆ డబ్బును అతని చేతికిస్తారు.

“మీరు వెళ్ళండి నేను మేనేజ్ చేస్తా”

“ధ్యాంక్యూ సార్!” అంటూ వాళ్ళు వాళ్ళ టూవీలర్స్ దగ్గరికి పరిగెత్తుతారు.

X X X

అధికారి రోజు ఇలా ఎన్నో కేసుల్ని పరిష్కరిస్తూ ఇంటికెళ్ళాక అతని శ్రీమతితో “నేనీరోజు ఇరవై కేసుల్ని పరిష్కరించా”నని గర్వంగా చెప్పి చేతిలో ఉన్న వరాల మూటను ఆమె చేతికిస్తాడు.

“ఇరవయ్యేనా? కనీసం అరవై కేసులన్నా సెటిల్ చేస్తారనుకున్నాను” అంటుంది అతని శ్రీమతి అతడందించిన వరాలమూటను అందుకుంటూ.